

Projekt

z dnia 22 czerwca 2015 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ ŁĄDKA-ZDROJU**

z dnia 30 czerwca 2015 r.

w sprawie nadania pośmiertnie tytułu Honorowego Obywatela Łądko-Zdroju- Oldze Sawickiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.Dz.U. z 2013r.,poz.594 ze zm.) Rada Miejska Łądko-Zdroju uchwala, co następuje:

- § 1. Nadaje się pośmiertnie tytuł "Honorowego Obywatela Łądko-Zdroju"- Oldze Sawickiej.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Łądko-Zdroju.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Łądko-Zdroju

Leszek Pazdyk

UZASADNIENIE

Gwiazda Olgi Sawickiej zabłysła w 1947 w Operze Poznańskiej. Miała 15 lat. Dwa lata później Jerzy Kapliński (choreograf) i Barbara Bittnerówna (primabalerina) zabrali niepełnoletnią jeszcze Olgę do Bytomia. Dostrzegli w niej talent, który należy szlifować. Nie zawiodła ich. Wkrótce rozkwitła jako tancerka, tańcząc na Śląsku Swanildę, w „Coppelii”, Colombinę w „Cagliostro w Warszawie”, Marię w „Fontannie Bachczysaraju”, tytułową „Złotą Kaczkę”... Będąc na Śląsku, zadebiutował w filmie „Warszawska premiera”. W 1953 roku przeniosła się do Opery Warszawskiej i podbiła Warszawę, tańcząc Swanildę, Julię w balecie „Romeo i Julia”, Odettę w „Jeziorze łabędzim”, Królową Podziemia w „Panu Twardowskim”, Amelię w „Mazepie”, tytułową „Giselle” i Królową Miedzianej Góry w „Kamiennym świecie”. Zagrała również jedną z głównych ról w filmie „Uczta Baltazara” i główną rolę w Teatrze Telewizji „Julitta ze snów”. W okresie warszawskim była na stypendium w Paryżu, które przedłużyła, tańcząc w zespole Milorda Miskovica „Les Étoiles de Paris”. Przebywała również na stypendium w Teatrze Bolszoy w Moskwie i – jak dotąd – jako jedyna Polka zatańczyła dwukrotnie tytułową Giselle z tamtejszym zespołem. W 1962 roku wyszła za mąż i wyjechała do Paryża. W tamtych czasach Opera Paryska była zamknięta dla tancerzy spoza Francji. Nie widząc dla siebie miejsca nad Sekwaną wróciła do Poznania, przyjmując propozycję Conrada Drzewieckiego i została primabaleriną Opery Poznańskiej. Kolejny raz miała publiczność u swych stóp. Tańczyła w autorskich spektaklach Drzewieckiego: „Valse nobles et sentimentales” oraz „La Valse”, „Błękitna rapsodia”, „Improwizacje do Szekspira”, „Divertimento”, „Ognisty ptak” oraz baletach klasycznych: „Sylfidy”, „Giselle”, „Jezioro łabędzie” (tym razem w roli Odetty i Odylii). Współpracowała z Telewizją Polską... W 1975 roku Olga Sawicka zeszła ze sceny. Choroba uniemożliwiła jej dalszą pracę tancerki. Wkrótce jednak wróciła do teatru jako choreograf, pedagog gościnny... W drugiej połowie lat 80. ubiegłego stulecia była pedagogiem tańca w Ogólnokształcącej Szkole Baletowej”

Stefan Drajewski

Od początku istnienia Międzynarodowego Festiwalu Tańca – Łądeckiego Lata Baletowego, Pani Olga była jego Gościem Honorowym. Kochała Łądek-Zdrój i z ogromną sympatią i ciepłem wypowiadała się o naszym mieście i festiwalu, wielokrotnie powtarzając, że gdyby tylko mogła chętnie zamieszkałaby w Łądku. W 2009 roku podczas festiwalu odbyło się spotkanie z Olgą Sawicką poświęcone książce autobiograficznej "Życie z tańcem", w której artystka dzieli się swymi wspomnieniami w rozmowie z red. Stefanem Drajewskim. W tym roku uczymy pamięć Pani Olgi Sawickiej nadając oficjalnie Jej imię Międzynarodowemu Festiwalowi Tańca w Łądku-Zdroju, a wieczór autorski z cyklu „Wielcy Polacy” poświęcony będzie Królowej Baletu Polskiego jak nazywał Panią Olgę Sawicka jej przyjaciel i inicjator łądeckiego festiwalu Pan Sławomir Pietras.

Burmistrz Łądka-Zdroju

Roman Kaczmarczyk